

DECEMBER 30

Ez a nap évfordulót idéz. Nem akármilyent, az élet szempontjából a legjelentősebbet: a születésnapot. A köztársaságnak, demokratikus életünk politikai keretének születésnapját. Évszázadok álma, fájdalmas áldozatok hősi akarása teremtette meg több mint 22 millió ember számára 1947. december 30-át, a köztársaság kikiáltásának napját. Ma 37 éves. Ennek a földnek népei hozták létre; munkával, lelkesedéssel; gondozták, nevelték s ma boldogan kívánják: örökké éljen!

Nem sokkal azután emlékezünk meg jelen századi történelmünk új fejezetét képező eredményéről, hogy a Román Kommunista Párt XIII. kongresszusa, felmérve az utóbbi években megtett utat, további fejlődésünk nagyszerű távlatait jelöli ki, egészen az ezredfordulóig. Ennek fényében ünnepeljük köztársaságunkat.

Az 1947. december 30-án végrehajtott történelmi tett az 1944. augusztusi társadalmi és nemzeti antifasiszta és antiimperialista társadalmi felszabadító forradalom és az ezt követő mélyreható átalakulások eredménye volt. A királyság helyett új kormányzási forma, a népi demokratikus köztársaság született. A köztársaság kikiáltásával az államhatalom teljes egészében a munkásosztállyal szövetkezett parasztság, értelmiség és más dolgozó rétegek kezébe került. Az ország új kormányzási formájának bevezetésével nemcsak az államforma változott meg, hanem létrejött a néphatalom új államtípusa és társadalmunk fejlődése magasabb szakaszba lépett. Az elkövetkezendő több mint másfél évtizedes időnek legjelentősebb eredményei kormeghatározóak voltak: a fő termelőeszközök államosítása, a tanügyi reform, a mezőgazdaság szocialista átalakítása, a tervgazdálkodás bevezetése, majd az első három öt-éves terv, mely győzelemre juttatta a szocialista termelési viszonyokat hazánkban.

1965. augusztus 21-től hazánk szocialista köztársaság lett. Ez azt jelenti, hogy a nép számára, a néppel együtt építjük a szép jelent és a boldog jövőt. Ezt a munkát a forradalom tüzeiben edzett kiváló vezető, Nicolae Ceaușescu, Románia Szocialista Köztársaság elnöke irányítása mellett az egész nép végzi, a jogegyenlőség teljes birtokában: románok, magyarok, németek és más nemzetiségűek. Ezt bizonyítják az alkotásban, iparban, mezőgazdaságban, tudományban, művészetben elért eredmények.

A román nép, az együttélő nemzetiségekkel, teljes egységben közősen teremtettek meg mindent, ami hazánk tájain fellelhető. Együtt küzdöttek az elnyomás, az igazságtalanságok ellen, a kizsákmányolástól mentes társadalomért. Szabad élet, nemzetiségi és vallási különbségtétel nélküli jogegyenlőség valósult meg a haza minden állampolgára ré-

szére. Ezért életünk minden napja bizonyágtevés, hogy érettségben, fejlettségben, felkészültségben 37 év megteremtette a maga gyümölcsét. A köztársaság, a közös szocialista haza minden állampolgára ma büszkén tekint vissza a megtett útra, és egyemberként sorakozik fel Nicolae Ceaușescu, Románia Szocialista Köztársaság elnöke mögé, abban az akaratban, hogy tovább folytatjuk az építés munkáját, abban a szilárd elhatározásban, hogy békében akarunk élni, mert dolgozni akarunk. Ma egyemberként valljuk: „Lelkünkbe lépnek a futó időből / a halhatatlan kezdetek, / Mellünkbe ének árja tör fel / S teljesülnek vágyak, ígéretek; / havas fenyők óvják a fénybe / Emelkedő értékeket, amik / Azúrvirágosan az ember közelébe / Hozzák emberségének legszebb álmait.“ / (Octavian Gr. Zegreanu).

A megtett út arra ösztönöz, hogy alkotó energiánkat, tudásunk legjavát a nagyszerű célok szolgálatába állítsuk. Ebben az embernemesítő küzdelemben nagyszerű példát mutat mindnyájunknak hazánk kiváló és nagyrabecsült fia, Nicolae Ceaușescu államelnök. Történelmünk eredményekben gazdag korszaka az utóbbi húsz év, melynek minden megvalósítása, a kiemelkedő sikerek, magukon viselik államelnökünk gyümölcsöző munkásságának jegyeit. Új lendületet adott az összes tevékenységi területen folyó építő munkának, új dimenziókat tárt fel azon a demokratikus úton, melyen 1947. december 30-án elindultunk.

Teljes jogegyenlőségben, azonos jogokkal és kötelezettségekkel lépünk tovább a közös haza felvirágoztatásának, az új távlatokat nyitó tervek megvalósításának útján. Köztársaságunk a lelkes, szabad munka hazája. Köszöntsük hát e napon azzal az elhatározással, hogy erőnket nem kímélve, tovább munkálkodunk országunk anyagi és szellemi gyarapodásán. Tesszük ezt azzal a meggyőződéssel, hogy: „A legszebb: szép vagy házám. / Megnéztelek, / Mint képeskönyvet néz az ember. / Fülembé harsogott a tenger, / Szembe fújtak a szelek. / Tetszett a villogó berek, / A vízre csorgó égi festék... / A fenyvesekre hulló esték / s a csillag-ittas éjjelek. / És mégsem tájai varázsa / De szabad néped alkotása / Vésődött legjobban belém. / A békés üzemek valódi / üvegcsodái, fény-hajói / Az éj tündöklő tengerén.“ (Székely János).

Dr. KOVÁCS LAJOS

EVANGÉLIUMI SZERETETSZOLGÁLATUNK EGY ÉVI MÉRLEGE

Püspöki jelentés az 1983. december 1. és 1984 november 15.
közötti időről

1. Személyi változások, kinevezések

Legutóbbi Főtanácsunk óta az egyházi központ személyzetében nem történt változás. Lelkészek körében az alábbi kinevezéseket eszközöltem: Kiss Károly baróti lelkészt 1984. március 1-től áthelyeztem Medgyesre és Várady Zoltán lókodi lelkészt április 1-től Kálnokra. Kiss Alpár akadémista lelkészjelöltet április 1-től rendes lelkésznek kineveztem Barótra. Rüszt Domokos volt brassói gyakorló segédlelkészt november 1-től segédlelkészi minőségben áthelyeztem Székelyszentmiklósrá. Gyakorló segédlelkészi megbízást adtam november 1. hatállyal Benedek Jakabnak Iklandra, Pálfi Dénesnek Brassóba és Pap Lászlónak Böződkőrispatakra.

Énekvezéri kinevezés nem volt.

2. Nyugdíjazások

Miklós István medgyesi és Nemes Dénes kálnoki lelkészek 1984. január 1-től nyugdíjba vonultak. Miklós István kilenc évig Fogarason és 35 évig Medgyesén szolgált. Egy cikluson a volt felsőfehéri egyházkör esperese, az Egyházi Főtanácsnak és Egyházi Képviselő Tanácsnak évtizedek óta tagja. Nemes Dénes Homoródalmáson, Vargyason, Korondon, Tordán és Bölönben közel 4 évig mint segédlelkész, Kédében 5 évig és Kálnokon 38 évig mint rendes lelkész szolgált. A lelkészi szolgálatot mindketten hivatásnak tekintették. Mintaszerű családi életükkel, lélektan szerinti gyülekezeti munkájukkal egyházközségük, egyházkörük és egyházunk általános megbecsülését érdemelték ki.

Szabó Mihály homoródalmási énekvezér 18 évi hűséges szolgálat után nyugdíjba vonult. A nyugalom éveire kísérje őket Isten további áldása.